

OD REDAKCJI

Współcześnie w procesach zarządzania zarówno biznesowego, jak i publicznego podkreśla się znaczenie podejmowania decyzji na podstawie zgromadzonych danych. Powoduje to konieczność poszukiwania i rozbudowywania różnorodnych systemów i narzędzi służących gromadzeniu i przetwarzaniu potrzebnych w procesach decyzyjnych informacji. Na gruncie zarządzania publicznego do takich narzędzi należy ewaluacja, która dostarcza informacji o przewidywanych i rzeczywistych efektach prowadzonych polityk i interwencji publicznych. Ewaluacja na gruncie zarządzania publicznego w swoich założeniach z przypisywaną jej funkcją poznawczą, pobudzania usprawnień organizacyjnych i rozliczalności ma się przyczyniać do osiągania celów takich, jak poprawa jakości, skuteczności i spójności polityk oraz pomocy publicznej.

Zebrane w niniejszym tomie artykuły pozwalają z różnych perspektyw spojrzeć na ewaluację i inne sposoby gromadzenia danych, wspierające zarządzanie w instytucjach publicznych. Tom rozpoczyna opracowanie Patrycji Antosz, Zuzanny Drożdżak i Weroniki Felcis *Kultura ewaluacyjna w Polsce*, w którym Autorki na podstawie przeprowadzonych badań wskazują cztery czynniki (sposób postrzegania badań ewaluacyjnych przez pracowników administracji publicznej, koncentracja na wąsko wydzielonych celach interwencji, procedura zamówień publicznych i brak reguł dotyczących odbioru raportów ewaluacyjnych) wpływające w niekorzystny sposób na kształtowanie się w Polsce kultury ewaluacyjnej. Czynniki te oddziałują na efekty realizowanych ewaluacji w postaci instrumentów wykorzystywanych do jej przeprowadzenia, jak i na kształtowanie sposobów myślenia o tym, czym jest ewaluacja, u osób zaangażowanych w badania.

Ágnes Hegyi-Kéri w swoim artykule koncentruje się na problemie skuteczności polityk publicznych prowadzonych przez władze regionalne i państwowe w sytuacji, gdy zawodzą działania oparte na interwencjach rynkowych. Zwraca uwagę na potrzebę interdyscyplinarnego podejścia do planowania polityk publicznych dla lepszego wykorzystania sfer przemysłowych stwarzających nowe możliwości rozwoju, jednocześnie z troską o naturalne środowisko.

Gabriela Sempruch koncentruje swoje rozważania wokół innowacyjnych sposobów rozwiązywania problemów społecznych i roli ewaluacji opartej na kryterium użyteczności dla podejmowania decyzji o ich upowszechnianiu. W drugiej części artykuł zawiera studium przypadku: analizę projektu „Druga szansa”, w którym kluczową rolę odgrywają asystenci rodzin – innowacyjne rozwiązanie wprowadzone do głównego nurtu polityki społecznej państwa.

Andrea Benedek, István Takács, Katalin Takács-György – zainspirowani ogłoszeniem przez Unię Europejską roku 2011 rokiem wolontariatu – przeprowa-

dzili badania, w ramach których w centrum swoich badawczych zainteresowań postawili sposób, w jaki przedstawiciele instytucji publicznych i nienastawionych na zysk definiują społeczną odpowiedzialność biznesu, motywy ich działania oraz opisują donatorów.

Brygida Beata Cupiał w swoim artykule przedstawia funkcję ewaluacyjną Strategicznej Oceny Oddziaływania na Środowisko (SOOŚ), koncentrując się na procedurze jej stosowania i roli, jaką odgrywa raport. Podkreśla też zaangażowanie i wzajemne relacje między stronami uczestniczącymi w tworzeniu i odbiorze SOOŚ, wskazując na rolę, jaką odgrywa w demokratyzacji i transparentności zarządzania sferą publiczną.

W ostatnim artykule tomu Janusz Kornecki, Maciej Kokotek i Arkadiusz Szymański przedstawiają wyniki badań sondażowych dotyczących wykorzystania projektów inwestycyjnych wspierających konkurencyjność małych i średnich przedsiębiorstw (w ramach Działania III.2 Regionu Operacyjnego Województwa Łódzkiego). Wyniki te wskazują na pozytywną ocenę zrealizowanych inwestycji i strategii przyjętych przez władze regionu.

Jakub Kołodziejczyk